

Một Bài Thơ Nắng

Ôi nắng! Như là nắng thủy tinh
Con chim nói vậy, ở trên cành
Con người nói vậy, đi trên phố
Và cỏ nói gì? Cỏ rất xanh!

Ba bốn hôm rồi u ám lắm
!Hôm nay có nắng đẹp làm sao!
Học trò đi học tung tăng nắng
Cô bé nhà ai ửng má đào...

Bạn biểu "làm thơ đi chứ bạn!"
Tôi cười "chờ đó, có thơ ngay"
Rồi tôi quên lửng cà phê sáng
chỉ ngó theo người áo hở vai...

Ôi nắng hình như nắng rất hồng
coi kìa người đẹp nắng trên lưng
Tự dưng tôi nhớ ngày xưa nắng
Nắng tự dưng reo một góc rừng...

Qua hết bao đêm đời tối mịt
mơ màng không biết sẽ đi đâu?
Được về thị trấn dăm ngày phép

Ngồi quán cà phê ngó mặt nhau?

Đời chẳng chiến tranh, đời đẹp thật
Nắng như quà tặng! Nắng thơm tho!
Ai vừa ngang đó, mùi hương tóc
Nhớ quá trời ơi nắng học trò...

Gần nửa trăm năm xa lớp học
Gần nửa trăm năm, cuối cuộc đời
Thấy được bình yên trong sáng nắng
Thấy mình trẻ lại...rất xa xôi!

Thầy lính, các em rồi cũng lính
Gặp nhau rả rích tối mưa tù
Dĩ nhiên ai cũng mơ ngày nắng
Mà nắng...bây giờ nắng ở đâu?

*Bạn bảo làm thơ, tôi có đó
Đưa ngang con mắt, nó nheo cười
Cà phê thơm ngát mùi xa xứ
Hít cái mùi thơm giấu ngậm ngùi...*

Trần Văn Lệ